

Franckesche Stiftungen zu Halle

**Počet z wjry a z včenj y náboženstwj Křestanského /
neygasněgssjmu, a neymocněgssjmu, Řjmskému,
Vherskému, a Českému eč. Králi, Ferdynandowi: od ...**

[Ivančice], 1574

Třináctý Artykul

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228962

192 Artykul XII
z mog. 20.a.
čehož Pán Bůh bez pomsty ní
koli nenechá/podle řebla swé
ho.

Třináctý Ar-
tykul.
o Večerě Páně.

Sínácté včj
srdečem wériti,
a vstý wyzna-
wati/o Večerě
Páně nowého
žákona ; že gest svátost od
Krysta Pána na poslední we-
čeři wlastními řeblou geho vsta-
wená / totiž, Chléb a víno té-
sem

o Veceri Páne.

193

lém a krvi geho wyswědčené /
Apostolům, a tak wssi Cy-
kwi, k společnému smrti geho
pamatowaný, a gj zřízenému
vžívání, až do skonání světa
wydané. A otom wypisu-

Mat. 26. c.
Mar. 14. c.
Luca 22. b.

gi Ewangelistowé / zvolásstě
pak swaty Paweł / gehož slo-
wa ypodnes wssi Cykwi w-
zniętij takto; Ga zagisté přigal
sem ode Pána, což y wydal sem
wám / že Pán Gejjs w tu noc
w kterauž zrazen gest / wzaw
chleb ic. A nž: Když se schá-
zytect. k Veceri Páne Iwespo-
lek se sčekáweyte.

A z toho tymž sedcem wěři-
ti. a rsty wyznawati včj; že ten
chleb Vecere Páne gest tělo
Pána Gerukrysta, kterez gest

V l.

za

194 Artykul. XIII.

za nás na smrt vydáno / a též
kalich neb víno v něm, že gest
krew Pána Krysta kteráz gest
za nás wylita / na odpusťení
hříchů: Ato podlé zgew-
nych slow od Krysta Pána
powiedených. To gest tělo mé/
To gest krew má: Kterázto
slowa, neginam magi obracy-
na býti / než vlastně k chlebu a
k kalichu Páne. O těle pak a
krwi Páne, nemůže rozumíno
byти o jakém giném, nežli o tom
vlastním, prawém, Krysto-
wu / kteréž gest mukami svými
za pokrm připravoval: a o
krvi kteraz gest sstědře z té-
la svého wyleval / a za ná-
pog způsoboval Črkwi swé.
Nebot gest Pán giného přiro-

ze-

o Veceri Páne. 195

zeného těla a krve neměl.

Protož Kněží náši včj; že
mimo ta řečta od Pána Kry-
sta pověděna/ gimiž chléb ob-
vlásstně tělem svým / a vino
obvlásstně krvi svau byti o-
znamuge, swědčí y vstavuge /
nemá žadný nic swého přidá-
vati / ani owssem co od nich
odgjmati : ale tak gím gakž sa-
ma w sobě wznegj, každý dlu-
žen věřiti / naprawo ani nale-
wo se nechyluge.

A wssak smysl vjry té wy-
swětlugice, dale včj; že ačkoli
chléb tělem Páne z wyswědče-
ní geho a vino krvi gest/wssak
podstaty swé pěirozené, oboge
to netratj, ani neměnij/ ale chléb
chlebem / a vino vjinem zůstá-

v. ij. wa

196 Artykul. XIII.

wá:gakž to obé tak Písmo swá
té nazýwá. Sycby svátostí
nebylo, kdyžby žiweł byti pře-
stał / knémuz když přistoupí slo-
wo / bude svátost. A wyzna-
menati též y swědčitiby nemo-
hlo / kdyžby wéć wyznamena-
ná, giny než poswátný byt tu
přítomné měla. Protož
to mluwenj, (prædicatio) Chleb
gest tělo / a wjno gest krew
Páně poswátné gest: Aby t.
ty dwé wécy, tím čimž z přiro-
zení swého gšau / zůstawały / a
wssak poswátné také tím byly,
což wyznamenawagi, a swěd-
či: wssak giž ne z přirození swé-
ho / ani přirozené / ale z vstave-
ní a wyswědčení vstavitele.
Což swaty Paweł wyborné
wy-

o Veceri Páně. 197

wyswétlige řta; Kalich dobro¹ Ror. 10. 8.
řecenj kteremuž dobrořečíme /
ždalíž nemj společnost krwe
Krystowy? A chleb kterýž lá-
meme/ždalíž nemj společnost té
la Krystowa? Užíváno pak
toto bywa od zlych y dobrych;
Alle gestře to wěrnyňk životu/
niewernym pak k saudu a k vijn-
něj; A ač obogi prawau swa-
tost, a prawdu gegi posvatné
zewnitřne přijmagj / ale sami
wěrnj duchowně, a tak spasyte-
dné/ bez čehož hodnosti k po-
svatněmu nemj. Nebo tím
způsobem w Krysta wstřpeni
y k tělu geho připogem bywa-
me: A tak se dege prawe ege-
dnocejn a včastněj Krysta Pa-
na s svatymi : a tež svatych

U iij.

Cyr

198 Artykul XIII.

Církve těla duchownjho, ge
dnech s druhými. Gakož Apo-
1 Kor. 10. 1.
12. 6. stol dí; Heden chléb, gedno té-
lo mnozý gsmé: všicíni zagi-
sté z gednoho chleba gjme.

Také dale včj y tomuto; Že s-
tau služebnosti neb svatosti Pá-
ně, nic gineho nemá činěno by-
ti / než to což gest od samého
Pána Krysta oznámeno, vsta-
weno a zgewné příkazano / kte-
ryž podávage Včedlníkum
swým obvláště chleba / tém-
to přesvětlymi slowy swými
řícy ráčí; Nezmíte a gezte:
Mat. 26. c.
Mar. 14. c.
Luk. 22. b.
1 Kor. 11. c. Těž podávage obvláště ka-
lichá, řekl; Píte z něho všicíni.
A tak podlé toho příkazaní Pá-
ně včj; Že má tolíto rozdáva-
no, y společně přigjmáno byti,
od

o Večeři Páně. 199

od věrnych Křesťanů tělo a
krew Pána Ježíše Krysta / a
ne obetováno / ani vystavo-
váno / ani k poctě zdviháno,
neb noszeno, neb chowáno.

A to má byti přigjmáno pod
obogj způsobau / obwklasstně té-
lo / a obwklasstně krew geho
swatá. Čakoz tak každě to ob-
wklasstně od Pána podáváno,
vstaveno, y wšem wůbec wy-
dano gest. A takz y od Cyr-
kwe svaté prwotní včiněno y
požíváno bylo celé svatosti,
w obogj častce gegi. Kdož
by pak mimo toto zřízenj a při-
kazanj Páně, co gineho s tau
svatosti wossetecne působil / že
ten proti Pánu Krystu vsta-
viteli gegimu, a wuli geho

v iiii. swa

200 Artikul XIII.

swaté, zgewné tu geho slowy
oznámené a wyswetlené, čím a
působi.

Také včj; že ta svátost ne-
bo služebnost Pána Krysta /
má přigjmána byti bez klanění
apocty Božské gj činění wosat s
vážnosti a vctivosti naležitau
a zvolássťe s tau neywétsji / genž
gest zkusowání sebe kteráž gest
Pánu Krystu přitom neypři-
genní gssi / a člowěku nevozitec-
nī gssi : Kteréžto y swaty Pa-
wel prwootný Cyrkew wyvco-
wal / y k ní napominal, takto
éka žkusyz sám sebe člowěk / a
tak chleb ten gez / a z kalicha
pj: Nebo kdož gj a pige neho-
dne / odsauzem sobě gj a pige /
herozsuzuge těla Páne. A
gin-

Roz 11 f.

o Večeri Páne.

201

gindé dí; Sami vy sebe zkuf-
flugte, gstellí v wjře sami sebe o-
hleduňte. Cili sami sebe nezná-
te, že Gejjs Krystus gest w
was-lec ste snad zawržen.

z Rori 13 50

Modlím se pak Bohu, abyste
nic zlého nečinili. Kdožby
pak bez toho zkussení a té hod-
nosti přistoupil/a sebe prwé ne
ohledal, gakau wjru otom má/
a gakým vmyšlém k té svatosti
přistupuje/y gak se k tomu při-
pravil: žeby takowy swrchos-
wanau nevctu a potupu té svat-
osti, ano celému vstavení
Krystowu včinil. Protož
nássi Kněži žádného k té svat-
osti nepřipustí, žežádnému
gi nepodávají/ než tolíko ty, a
ten, kteríž se tak wažné k m
gi

v.

Když pak wečeře Páně vžij-
wáno bywa / a nebo posluho-
wání tau svátostí diti se má /
tedy příkladem prwotní Čyr-
Ewe / o Pánu Krystu, o milo-
sti skrze něho a w něm včiněné
hříšným / a zwlaště o smrti a
wylití krve geho / a o způsobení
skrze to wytkaupenj a spasenj,
připomínagi, zwěstují, a kaži.
Potom modlitby sevším li-
dem k Bohu důvěrně přítom
za hodné přejimání činj: zatjm
rozhříšení svaté zřízené swěd-
čí: lid w dowěrnosti vstavou-
gi: slowa Páne připomínají:
k nábožnemu rozsuzowá-
ní tagemství toho, y k opa-
wdor

o Veleří Páně.

203

wdówemu a horlivému dobrodinj Božich rozwažowanij, lid wzbuzuj: a potom s vážnosti rozdávaj. Lidé pak věrnj, s dík činěním a s chvalami, neyobecnégi klečce přigimagi: pjsinický duchownj chwalitebne, a smrt Páně zwéstugicy, y wsecká debrodinj geho připomjnagicy/spolu radosně zp.wagi. A to wše podlé naučení Pjsem svatých: zwlaste podlé toho gafz Pan dž. To činěte na mau pamatti.

Luk. 22. 5.

A swaty Paweł Kolíkratzby
ste koli gedli chléb tento / a z
kalicha toho pili / smrt Páně
zwéstugete / došawadž ne-
přigde.

¹ Kor. 11. 26.

Cte.